

skride ind derimod paa en bestemt Maade. Naar der staar, at „den væbentlig nedlægges“, saa er det en Myndighed, som er lagt i Ministerens Haand, og denne Myndighed involverer selvfølgelig ogsaa, at Ministeren kan bruge en mildere Behandlingsmaade. Skal der lægges en saadan Myndighed i Ministerens Haand overfor Byposten eller lignende Indretninger, som overtræde Postvæsenets Eneret, er det tilstrækkeligt at give Ministeren den yderste Myndighed, thi saa følger det af sig selv, at han ogsaa kan gaa en mildere Vej.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Det første Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtreds (Tutein) under Nr. 13 paa Udvalgets Liste, og som blev anbefalet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (E. F. Larsen) gaar nærmest ud paa at kvæle Brevkortene. Jeg tror, at det maa siges, at hvis vi beholde den nuværende Brevkortporto, efterat hele Europa har en anden Porto, vilde vi blive af med dem; men det var ogsaa netop det, det ærede Medlem vil. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn var jo fuldstændig enig med Forslagsstilleren, idet han sagde, at det er en sand Lidelse for ham at modtage Brevkort, og at det i det Hele taget var en Lidelse for Folk at modtage dem, ogsaa for Forretningsfolk. Jeg kan altsaa meget godt forstaa, at han vil tillægge dem en finantseel Betydning, idet han gjorde gjældende, hvad der oftere er fremhævet, at han frygtede for en Nedsættelse i Postvæsenets Indtægter. Derfor vilde han beholde Brevkortene oppe paa Brevenes Tægt. Men denne Grund kan ikke ansføres; thi den nuværende Porto gjør, at de benyttes meget lidt, og sættes Porto'en ned, gjør det rimeligvis, at de benyttes meget mere. Jeg maa altsaa fraraade dette Endringsforslag, der gaar ud paa at forandre de forskjellige Forslag, der ere stillede, saa at hele Historien om Brevkort gaar ud, og disse stilles lige med Breve. Maaft jeg med det Samme maa bestjæftige mig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns andet Endringsforslag udenfor Listen under Nr. 22, nemlig om Søndagsporto'en. Saaledes som det er afstøttet, tror jeg rigtignok, at det ikke kan nytte at vedtage det. Jeg fortaar ikke rigtig, hvad dette: „forlanges expederede samme Dag“ skal sige. Det maa jo gaa paa Lokalforsendelser; men det er egentlig ikke dem, vi nærmest bestjæftige os med her. (Berg: Over hele Landet). Maa, skal det gjælde over hele Landet? (E. F. Larsen: Ja!) Ja, men hvad er saa „expederet“? Skal det

være expederet paa Posthuset, eller skal det tillige omfatte Omdeling? (E. F. Larsen: Nei, kun expederet paa Posthuset). Der skal altsaa i saa Tilfælde ekstra Porto. Jeg finder imidlertid den Maade temmelig uheldig, især da det ærede Medlem er saa god imod Bladene; thi naar Postbudene skulle løbe omkring med Bladene, kunne de lige saa godt tage Brevene med. (Afbrydelse af E. F. Larsen). For at bringe Bladene omkring skal de jo ikke have nogen ekstra Betaling, men kun for Brevene. Det ærede Medlem turde ikke give sig i Sag med Bladene, og det fortænkter jeg ham ikke i; thi Bladene forsendes jo omtrent gratis, saa det kunde ikke nytte at sætte en ekstra Porto paa dem. Det ærede Medlem sagde Noget, som jeg tror har sin Betydning for Afgjørelsen, det er, at han ikke troede, at man vilde modtage en saadan Bestemmelse ugunstigt i Forretningsverdenen. Det frygter jeg imidlertid for i høi Grad. Jeg gjentager, at postalfte Interesse har det ikke at have Postbesørgelser om Søndagen; det er naturligvis kun af Interesse for Modtageren og Afsenderen. Postvæsenet kunde jo være meget vel tjent med at have luffet om Søndagen, og kunde man komme dertil, har jeg forsaavidt ikke Noget derimod. Til Slutning skal jeg sige, at jeg tror rigtignok, at hvis man overhovedet skal gaa til en Ordning af den Slags Forhold, sker det langt sikkrere og lettere ved administrative Foranstaltninger end ved at sætte Noget ind i Loven. Det ærede Medlem vil jo være fornøiet og tage sit Forslag tilbage, naar jeg vil love ham, at Sagen skulde blive ordnet. Ja, saa vidt vil jeg nu ikke gaa. (Tauber: Nei, gjør endelig ikke det). Nei, man lærer jo efterhaanden at blive forsigtig. Jeg vil love det ærede Medlem, at jeg skal tage Sagen under Overveielse, og kan den Overveielse føre til et Resultat, der kan blive nogenlunde fyldestgjørende for det ærede Medlems Tante, skal det naturligvis glæde mig. Men det ærede Medlem kan ikke forlange, at jeg forud skal tro, at Resultatet bliver et saadant. Kan det ærede Medlem være fornøiet med det, og han vil tage Forslaget tilbage, vil jeg selvfølgelig sætte Pris paa det. Men bliver det ikke taget tilbage, kan jeg i intet Tilfælde anbefale at vedtage det; thi jeg tror slet ikke, det er rigtigt at optage Saadant i Loven.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) har ogsaa stillet Forslag om Brevkort; men det er rigtignok et Forslag, der har en langt større praktisk Betydning end det af mig først omtalte af et Medlem af Udvalget (Tutein) stillede Forslag. Det gaar ud paa at sætte Brev